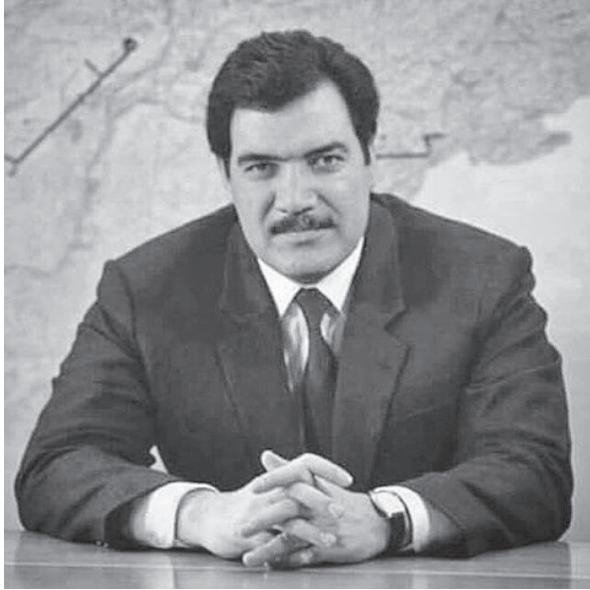

۶/۱۹۹۲)، رئیس جمهور افغانستان تلاش کرد تا روابط افغانستان با پکن را عادی کند، ولی به دلیل افزایش عملیات نظامی چین در سال ۱۹۹۳ نمایندگی دیپلماتیک خود را از کابل خارج کرد.

هنگامی که در سال ۱۹۹۶ طالبان قدرت را در افغانستان در دست گرفتند، این کشور در انزوای بین‌المللی قرار گرفت که چین در آن مشارکت داشت. در طول رژیم طالبان افغانستان میزبان القاعده بود که حدود هزار جنگجوی اویغور را در اردوگاه‌های آنجا آموزش داد. این موضوع موجبات نگرانی جدی پکن را فراهم آورد و مقامات چینی را به تقویت و تشدید همکاری‌های امنیتی با پاکستان ترغیب کرد. به گفته رهبران حزب کمونیست چین

نجیب‌الله، رئیس جمهور کمونیست افغانستان

(CCP)، اغلب مشکلات امنیتی در استان سین کیانگ که تحت سلطه مسلمانان است، علی‌القاعده از همسایگی این استان با افغانستان ناشی می‌شود. به عنوان مثال تصور می‌شد حوادث سال ۱۹۹۷ معروف به شورش‌های ئی نینگ، در این استان الهام گرفته شده از طالبان بوده است. (چی ما ۲۰۰۲، ۳۰۸)

پس از حملات القاعده به مرکز تجارت جهانی و پنتاگون در ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱، ایالات متحده جنگی جهانی علیه تروریسم را اعلام کرد که با مداخله نظامی در افغانستان آغاز شد. با وجود برخی ملاحظات جمهوری خلق چین با تهاجم

چین به سوی ائتلاف بین‌المللی ضد تروریستی در افغانستان

امریکا به همسایه چین مخالفت نکرد و در زمینه به اشتراک گذاری اطلاعات درباره گروه‌های جهادی فعال در منطقه با ایالات متحده همکاری کرد (علی ۲۰۱۵، ۱۱۶، ۱۲۱). این اقدام به نفع پکن بود، زیرا این گروه‌ها با مبارزان اویغور همکاری می‌کردند. همچنین چین پرویز مشرف، رئیس جمهور پاکستان (۲۰۰۸/۸ - ۲۰۰۱/۶) را ترغیب کرد تا در مورد افغانستان با واشنگتن همکاری کند.

این موضوع قابل بحث است که آیا چین واقعا می‌خواست عملیات ائتلاف ضد تروریستی را در افغانستان تسهیل کند یا این حيله‌ای برای تعمیق نگرش‌های ضد امریکایی بود که بسرعت در حال گسترش در میان پاکستانی‌هاست. پکن تصمیم گرفت در طول عملیات آزادی پایدار از ایالات متحده حمایت جدی نکند و از استفاده از فرودگاه‌ها و حریم هوایی خود برای عملیات جنگی و حتی ارائه کمک‌های بشردوستانه به افغان‌ها جلوگیری کرد. (رابرت ۲۰۱۵، ۱۴۹، ۱۰۱)

جمهوری خلق چین در طول جنگ در افغانستان از کمک به امریکایی‌ها حتی اگر به نفع خودش هم تمام می‌شد تا حد زیادی خودداری کرد (روتینگ ۲۰۱۴، ۱۸۲). هدف از این جنگ